

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 19den OCTOBER, 1822. N. 42.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden*

NEDERLANDSCHE COURANTEN.

By het overlezen der jongste Europesche Kouranten bloedt het menschelyke hart by het vernemen der afgryselyke moorden en verwoesten welke de Turken onder de Grieken aanrigten; voorbeelden van grootere wreedheid en bloeddorst vindt men niet meer in de aloude of hedendaagsche geschiedenissen; de Oostenrykesche Beobachter, het dagblad dat onder bestuur des Oostenrykesche gouvernement uitgegeven wordt rekent het als een zegen dat de Grieksche Christenen uitgeroeid worden, wyl zy de grootste vyanden der Katolyke Christenen zyn, en deze al le zouden uitroeyen indien zy meester bleven; dit dagblad betoogt verder dat de Turken hen vernielen, wyl deze verontwaardigd zyn over de mishandelingen welke de Katolyken aangedaan worden; doch. dit is enkel eene staatkundige trek van het Oostenrykesche gouvernement, om voortekomen dat er eenig medelyden by de Oostenrykesche onderdanen voor de ongelukkige Grieken mogte ontstaan; evenwel het zoude te wenschen zyn dat dit artikel uit de Beobachter in alle dagbladen van het Russische ryk geplaatst wierde, op dat men zien konde hoezeer de schryver van dit dagblad de ridder orde van St. Anne verdiend hebbe, welke keizer Alexander hem geschonken had uit hoofde dat hy de zaak der legitimiteit zoo moedig heeft verdedigd. De verslagenheid te Petersburg by het vernemen der nieuwe gruwelen door de Turken aan hunne Christelyke geloofsgenoten gepleegd, was zeer groot; hoewel in alle vredes traktaten naauwkeurig bedongen was dat de Grieksche Christenen in Turkye alle bescherming zouden verleend worden, en na die traktaten schandelyk verbroken en vertrapt werden en Rusland daardoor gehoond werd, zoo was men nogthans zoodanig van 'skeizers vredelievendheid overtuigd, dat men geene de minste vreeze voor een oorlog behoefde te voeden.

Konstantinopel, 25sten Mei — De dagen, die de opening van den Ramadan (20sten Mei) vooraf gingen, zyn door bloedige doodstraffen gekenmerkt geworden. Tien der voornaamste Scioten en 30 andere personen, beschuldigd van verstandhouding met de insurgenten, zyn tusschen den 16den en 18den dezer maand ter dood gebragt Daar de meeste dier personen met de rykste Frankische huizen in verband waren, heeft men het levendigste deel aan hun lot genomen. *(Te Odessa wil men weten. dat ook de Bisschop van het Prinsen eiland, naar men meent een Katholyk, met alle geestelyken aldaar, om het leven gebragt is)*

Het is hoogst opmerkenswaardig, dat al het vreesselyke van den tegenwoordigen staat der zaken, de verwoesting van Scio, zelfs de jongste doodvonnissen, die in de hoofdstad ten uitvoer gebragt zyn, op de Grieken onvergelykelyk minder indruk gemaakt hebben, dan op al de overige klassen der inwoners van die streken. Zy schynen dit alles met eene verstandelooze onverschilligheid aan te zien. De dronkenschap der hoop is by hen verdwenen, maar is vervangen geworden door de gelatenheid der wanhoop, die van verre zich misschien als schitterenden heldenmoed voordoet, doch van naby het hart verscheurt. Dit geeft den sleutel van eene menigte verschynselen, welke anderzins onbegrypelyk zouden zyn.

Even als men, by het begin van den Griekschen opstand, alle de familiën der Fanarioten heeft uitgeroeid, zoo handelt men thans met de ryke Grieksche kooplieden. Het is bekend wat er van de kooplieden van Scio, die alhier waren gearresteerd, en welker leven door de Turksche ministers aan lord Strangford gewaarborgd was, is geworden. Op den 15den Mei zyn vele ryke Grieken ter dood gebragt, hunne goederen in beslag genomen en hunne vrouwen en kinderen verkocht, als onder anderen Theodor Ralli, Lante Rodoconachi, Michel Schilizzi, Hamati Pficha, Michel Vuro, Fr. Franghiadi, Jan Galatti, (deze is te Scio gevangen genomen en herwaarts gebragt om vermoord te worden), George Niauli, Constantin Glinis en Michel Mitarachi.

Brussel, 19den Juny.—Gisteren heeft de Heer Burgermeester dezer stad den 1sten steen gelegd aan de verlenging van de Koningstraat, in tegenwoordigheid der Heeren gouverneur, der leden van de deputatie der provinciale staten en van den raad van regering. Op deze wys wordt de stad Brussel met iederen dag verfraaid, en zal binnen weinige jaren eene der schoonste steden van Europa worden. Terwyl 't rookend puin den ondergang van Griekenland verkondigt, terwyl, de Christenen aldaar, by het licht hunner brandende steden en woningen, vermoord worden, terwyl Spanje ten prooi is aan burger-oorlog en aan alle de onheilen, die daaruit volgen, ziet de oude hoofdstad van Braband in haar midden, prachtige straten en gedenkteekenen opryzen, die tot getuigen dienen van de vorderingen der kunsten.

Odessa. 21sten Mei.—Brieven uit Petersburg van den 15den dezer laten naauwelyks eenigen twyfel meer over, of de vrede met de Porte zal behouden blyven. Toen de laatste gruweldaden der Muzelmannen op Scio te Petersburg bekend werden, maakte zulks eenen grooten indruk op het publiek; doch in de tegenwoordig plaats hebbende omstandigheden is aan hulp voor onze geloofsgenooten niet meer te denken. De voorwaarden van ons ultimatum worden, ten minste naar den form, achtereenvolgend door de Porte vervuld; doch, wat ligt er eigenlyk aan gelegen, of in het toekomende Turksche stadhouders, in plaats van Hospoders, in de vorstendommen benoemd worden, en of Janitsaren, in plaats van Arnauten, zoo als vroeger gebruikelyk was, de lyfwacht dier stedehouders uitmaken? Van het regtstreeksche bystaan der Grieken kon buitendien nooit kwestie zyn; indien echter de groote menigte geloofde, dat men van de bepalingen onzes ultimatums in den strengsten zin des woords, niet zoude afgaan, dan is die dwaling wel te vergeven.

Uittreksels eenes briefs, gedagteekend Triest, den 4den Juny

Chio's rampen zyn nog niet ten einde, en dag aan dag hoort men nieuwe yselykheden. Zes en dertig dagen na de aankomst der vloot waren verloopen, en nog duurde het moorden. Niet eene eenige Grieksche familie is verschoond gebleven, en drie vierde der kinderen van beide sekSen zyn in slaverny gesleept. Vier myner zusters en drie broeders werden, met het huisgezin van mynen broeder Manoli, reeds in de eerste dagen weggevoerd. Door zwaar geld hebben wy hen verlost; maar veertien dagen daarna zyn zy ons op nieuw ontrukt, en thans zyn wy in wanhoop — Wy zyn verloren, vriend, en naar het schynt wil men van Chio niets overlaten dan de boomen, waaruit de Mastix getrokken wordt, en de lieden, vereischt om dezelve voor rekening onzer beulen te onderhouden en aan te kweken.— De Heer Pandia Ralli is hier met zyn huisgezin aangekomen; veertien dagen lang hebben zy in bergen en bosschen rondgezworven en van kruiden en water geleefd. Een woest gedeelte der kust bereikt hebbende, vonden zy er, als door een wonder, een klein Grieksch vaartuig, dat hen gered heeft. Hy heeft my de dochter myns broeders gebragt, een kind van vyf jaren, dat hy half dood in een bosch gevonden heeft. Hetgeen gemelde Heer Ralli en eenige andere uitgewekenen ons verhalen gezien te hebben, doet sidderen, en myne pen weigert deze ontmenschte en walgelyk gruwelen na te schryven. Ik zal U alleenlyk zeggen dat, na de zeven eerste dagen van moord, brand en menschenroof, door tusschenkomst der konsuls van Frankryk, Engeland en Oostenryk, er een Firman des Sultans afgekondigd en voorgelezen is, waarby eene algemeene amnestie beloofd werd. Terstond kwamen vele ongelukkigen, die zich in bergholen en bosschen verborgen hadden, vol vertrouwen daaruit te voorschyn en begaven zich naar de stad; zy zyn alle op staanden voet of vermoord of in slaverny gesleept, en dus is de beloofde amnestie gebleken, slechts eenen eerloozen valstrik te zyn, om nieuwe slagtoffers te verschalken Zes en dertig dagen, wy herhalen het, zyn verloopen, en het bloedbad heeft nog geen eind. Vriend, met het schoone Chio en met ons, deszelfs ongelukkige bewoners, is het gedaan. Moge de Goddelyke goedertierenheid aan hen, die zoo veel onheils beletten kunnen, den wil inboezemen om deze ongehoorde gruwelen te doen eindigen.

GOUVERNEMENTS PAPIER.

Vertaald uit de Kouranten van Porto Rico van den 14den, 18den, en 21sten September.

MANIFEST dat de Ministers en de Zaak Gelastigden van Spanje, op bevel van Z K. M. aan de hoven van Europa rond gezonden hebben.

Z. K. M. de aandacht van zyne doorluchtige bondgenoten vestigende omtrent de afvallige Spaansche provincien van Amerika, oordeelt het niet alleen nutteloos, maar zelfs ontydelyk om te onderzoeken de oorzaken welke in deze landen de begeerte verwekt hebben om zich van het moederland te scheiden; het is genoeg voor Z. K M. de troost te hebben dat het niet was het misbruik van magt noch de last van onderdrukking, die zulk eene groote gebeurtenis veroorzaakten; en dat het alleen de buitengewone omstandigheden en de verschrikkelyke krisis waren aan dewelke Spanje zich blootgesteld zag, om zynen troon en zyne waardigheid uit het dreigende gevaar van de vreemde en onbehoorlyke aanmatiging te bevryden, welke zulk eene noodlottige oneenigheid tusschen leden van een huisgezin hebben kunnen doen geboren worden.

Zedert dit tydstip, dat zoo roemryk als ongelukkig was, is de staatkundige aanblik welke de verschillende overzeesche provincien aanboden, geheel veranderd. De militaire voorvallen volgden met een' afwisselden voortgang elkander op; het doeleinde van de afvalligen heeft eene verschillende willekeurige rigting genomen, in iedere der voornaamste gedeelten van dat onmetelyke vasteland; en Z. M ziet met het diepste gevoelen dat deze belangryke streken alle rampen lyden en blootgesteld zyn aan al de gevaren die onvermydelyke gevolgen van eene staats omwenteling zyn.

Het is aldus dat Z. M. vuriglyk wenscht om een einde te maken van een' toestand die zoo vol bezwaren en onzekerheid is; en ten uitvoer brengende de weldadige besluiten van de Cortes, heeft hy de respective kommissarissen benoemd, om naar de afgescheidene overzeesche provincien te vertrekken. op dat men hunne voorstellingen hoore, en dezelve aan het Spaansche gouvernement overbrenge, ten einde eene vrye en opregte onderhandeling daargesteld worde, ten doelwit hebbende om het welzyn van die landen en in het algemeen dat van deze natie te bevorderen.

Z. K. M stelt zich niet voor aan die provincien als een vorst vertoornd tegen zyne buitensporige onderdanen, maar als een vredelievende bemiddelaar in de ongelukken van zyne kinderen, werpende een sluyer over het voorledene, om het toekomende zonder eenige soort van vooringenomenheid te zien, en ziet den tegenwoordigen toestand aan onder alle betrekkingen welke hen met het toekomende verbinden; het algemeene welzyn der provincien van beide halfronden, dit is het eenigste doeleinde van de onderhandeling, dit is zyne eenigste grondslag, dit is het algemeene middelpunt, waartoe alle zyne rigtingen zich moeten heen wenden.

Nooit heeft er eene belangeryker onderhandeling zich aangeboden; maar het is ook onmogelyk dat een gouvernement dezelve met meer opregtheid en goede trouw kan aanvangen. Z. K. M. kan zich niet overtuigen dat de volkeren van de overzeesche provincien verschillende belangen konnen hebben met die van Europisch Spanje, en dit gevoelen zyns hartes zoo waardig, prikkelt hem aan om het middel op te zoeken, om de onderlinge belangens te bevredigen, en biedt hem een vertroostelyk vertrouwen aan, dat het niet onmogelyk zal zyn om hetzelve te vinden.

Z. K. M. schept behagen in de vleyende hoop dat dit vrye en edelmoedige gedrag aan die gewesten geheele eeuwen van ellende en verwoesting kan besparen, en te beletten dat de burger oorlog en de regeringloosheid, de vorderingen van derzelver beschaving, en landbouw achteruit zette, en de ontvolking, de armoede, en de zedeloosheid te vermyden, welke voortvloeyen uit de langdurige staatkundige schokken, en die een geheel geslacht tot het ongeluk veroordeelen, zonder de rust noch de gelukzaligheid van de volgende te verzekeren.

Ter zelfden tyd gelooft Z. K. M dat de grootste weldaad welke men aan het schiereiland kan verschaffen, is om een einde te maken aan eenen verwoestenden en broedermoordenden oorlog, en geplaatst tusschen broeders die vereenigd zyn met de banden van den godsdienst, met die van het bloed, taal, gebruiken, en nog zelfs met de overeenkomst van zeden, kan zyne stem niet minder gehoord worden dan tot eene onderlinge zegen.

Maar Z K. M. strekt zyne blikken uit op een meer uitgebreiden horizont, en merkt dat groote vraagstuk aan als een Europesche: er verliep een langen tyd vóór men in dit vasteland de verbazende uitwerkselen van de ontdekking eener nieuwe wereld gevoelde, niemand konde ze vooruitzien noch minder dezelve berekenen, het was een onbekende en onmetelyke loopbaan, zonder eenige grenspalen die ze in hunne ruimte opsloten; hetzelfde oordeelt Z. M. dat men zeggen kan van de groote gebeurtenissen welke Amerika verontrusten, en welker uitwerkselen noodzakelyk en op eene zeer

snelle wyze invloed op het lot van Europa moeten hebben. Het is niet mogelyk om de trappen van dien invloed te bepalen, noch de ontroering welke zy voortbrengen zullen in de wederzydsche betrekkingen van de beide halfronden; maar Z. K. M. aarzelt niet te verzekeren dat deze onderhandeling het lot van de Spaansche provincien van Amerika zal bevestigen, en een einde maken aan den onstuimigen en blinden loop van derzelver omwenteling.

Dit zal eene der gedenkwaardigste weldaden voor de beschaafde wereld zyn, de behoeften, de handel, het gebruik, de betrekkingen van ieder soort hebben de beide halfronden met menigvuldige banden vereenigd, en het is ligtelyk te begrypen, dat een gansch vasteland overgegeven aan de worsteling van de driften, en tot het schouwspel gemaakt van eene duurzame omwenteling, geene andere dan eene nadeelige invloed geven kan, aan de staatkundige betrekkingen en zeden van Europa, hetwelke naauwelyks zich begint te herstellen uit de onrust en verwoestingen die hetzelve gedurende 30 jaren ondergaan heeft.

Er zyn oppervlakkige geesten welke denken dat ieder provincie welke hare onafhankelykheid verklaard heeft, reeds eene gegrondveste en bestendige natie is, en welke zonder eenig soort van hinderpalen, noch de beginselen van het algemeene regt, noch de bekende grondregelen aan de regt der lieden in aanmerking nemende, gelooven dat het scheiden alleen van eene provincie van den staat waartoe zy behoorde, dezelve reeds wettig, vry en onafhankelyk maakt, en regt heeft van erkend te worden als zoodanig door de overige mogendheden.

Maar gelukkiglyk weten de gouvernementen door eene droevige ondervinding de uitwerkselen welke zoodanige verkeerde denkbeelden voortbrengen; zy zien vooruit de gevolgen van derzelver uitbreiding, welke niet minder noodlottig zyn voor de wettige gouvernementen dan voor de zelfstandigheid van de natien, en zy weten grondig het gevolg dat in Europa na zich zal slepen het bekrachtigen in Amerika, zoo als eenige voorwenden van het onbepaalde regt van opstand.

Het is aldus dat Z. K. M. niet gelooft dat deze vraag niet alleen belangryk is voor die natien welke kolonien en establissementen bezitten in de overzeesche gewesten, aan dewelke men zich eene toepassing konde maken van dezelfde theorie, welke men thans van voornemen is om ten aanzien der Spaansche provincien van Amerika te wettigen, maar dat hy deze aanleiding beschouwt als innerlyk verstrikt met die behoudende beginselen, welke zekerheid aanbieden aan al de gouvernementen, en waarborgt de maatschappy.

Voor dit groote en gewigtige voorwerp, verdwynen door derzelver geringheid alle overige aanmerkingen; het is daarom dat Z. K. M. geen toevlugt neemt tot mindere beweegreden welke de staatkunde, gewone tyden en omstandigheden bezigt, tot steun en verdediging van de regtvaardigheid.

Deze vraag nog van een andere standpunt gezien, biedt Spanje aan in alle zyne betrekkingen nieuwe en magtige beweegreden, welke ter hare gunst diepe gevoelens van de strengste onpartydigheid moeten verwekken, zonder eenig soort van eerzuchtige pretentie, geplaatst ten opzigte van alle natien in eene stand waar dezelve niet benadeelen kan, en op eene uitsluitende wyze toegewyd om zyne innerlyke gelukzaligheid te bevestigen en te bekrachtigen, en kan noch afgunst noch yverzucht verwekken, noch doen begeeren eene geweldadige ontleding van de verschillende gedeelte van het ryk, met oogmerk om hetzelve te verzwakken; hoe magtig ook Spanje zy, kan zy ten rust noch de zekerheid van andere natien bedreigen, en wanneer Spanje ryk en magtig is, kan zy voordeeliglyk toebrengen om het evenwigt van de magt te behouden, eene aangeborene neiging van eer en opregtheid heeft de onbekende hoofdstoffen van zyne magt vereenigd, en ingewikkeld in de meest ongelyke worsteling, gaf zy gelegenheid aan het vasteland om tegen den algemeenen vyand optestaan en zyn onderdrukkend juk te vernietigen. Deze daadzaak verschoont alle overdenkingen en uitleggingen; dit alleen beezemt belangen ten gunste van deze grootmoedige natie, en kondigt aan welke haar lot moet zyn, altyd weldoenend en nooit beledigend. De natuur en de staatkunde, wyzen op de kaart dezen voordeeligen stand al de natien aan.

Dit groote en staatkundige gezigteinde vertoonde zich niet aan de Europesche kabinetten, wanneer zy de colossale en overgroote vernietigende magt zagen, welke Spanje gedurende twee eeuwen, geenszins verontrust had.

Na eene lange worsteling werd het lot van Spanje bevestigd, welke men beschouwde als in verband zynde met het federaal systema van Europa, en terzelfder oogenblik zag men het voordeel in, om hare magt te bevestigen, verzekerende haar een steun punt in Amerika, welke het gewigt in de staatkundige balans zou vermeerderen om het evenwigt in Europa staande te houden.

Tot dat standpunt was gewigtig, de aanmerking van het algemeene belang welke Spanje noodzaakte om op geene wyze eenig gedeelte van het grondgebied van Amerika te kunnen afstaan noch vervreemden, en om zyn stand nog zekerder en onschendbaarder te maken en om de beweegreden van mistrouwen zelf te benemen, beroofde men haar nog de vryheid om door geen middel of onder geen voorwendsel den handel en betrekkingen aan andere natien met die landen te mogen inwilligen.

De tyd heeft niet tegenstaande eene zeer belangryke verandering ten dezen opzigte voortgebragt, en eene verlichtene staatkunde, de verandering in de handel betrekkingen, de verbetering der grondbeginselen van de oeconomie, en eene menigte andere ineenloopende oorzaken hebben Spanje overtuigd dat het even zoo nadeelig aan de belangen van haar schier eiland zou zyn, als schadelyk voor de overzeesche provincien om een comercieelen alleen handel te trachten te behouden, welke eertyds aangezien werden als de voornaamste band van vereeniging tusschen de beide groote halve gedeelten van het ryk.

Z. K. M. oordeelt daarentegen dat alleen die banden duurzaam zyn, welke op het algemeene belang gegrondvestigt zyn; dat het schier eiland Spanje comercieele voordeelen kan verkrygen welke gunstig zyn voor hare kunstvlyt en haren zeevaart, zonder zulk een onbebreidelde voorregt te begeeren; dat nieuwe behoeften en verlangens voortspruitende uit de vorderingen van beschaving en die der rykdommen noodzakelyk een meer vry en liberaal systema voor de overzeesche provincien maken, en dat in plaats van notteloos tegen den handel geest te worstelen, welke zoo veel invloed heeft op het staatkundige systema, van de tegenwoordige natien, het ware belang van Spanje bestaat, door het volk dezer gewesten als een nuttig bondgenoot aantenemen, in plaats van het tot een onverzoenlyken te maken door het te tergen.

Met zoodanige belangryke oogmerken, hebben alle wetten, alle genomene schikkingen sedert de herstelling van het constitutioneele stelsel, eene mildadige en edelmoedige strekking *gunstig aan de kolonizatie van vreemdelingen in Spaansch Amerika, en aan eenen vryen handel met die streken.* De genomene proeve in het eiland Cuba, is voldoende om met er daad te bewyzen, dat het belang der provincien in Amerika, met dat van Europesche Spanje, en het algemeen belang van alle natien in een oogpunt te zamen genomen worden.

Door dit eenvoudig en natuurlyk middel heeft Z. K. M. geheellyk uit den weg geruimd, de eenige zwarigheid welke de naauwste verbintenis tusschen de staatkunde van Spanje, en die van de andere kabinetten konde voorkomen. Een vast en erkende gouvernement, dat dezelfs aangegane verbintenis trouw nakomt, is genegen, om met de wederspannige provincien van Amerika in onderhandeling te treden, en biedt aan andere mogendheden de grootste handeldryvende voordeelen; het zoude onmogelyk zyn, op de tegengestelde zyde, een voorwerp aantetoonen, welke in staat zy, hetzelve te evenaarden, want meer men zelfs de vraag slechts tot eene eenvoudige berekening van winst brenge

Burger oorlog en eene hoofdelooze regering, welke gemeenlyk op het oproer volgen, en die te meer wanneer derzelver grondbeginzelen verschillend en strydig zyn, gelyk in Amerika, zyn zekerlyk niet berekend, om de wisselbare voorbrengsel van een land te vermeerderen, noch om de vreemdelingen met die wezenlyke en overredene veiligheid uittenoodigen, welke de ziel des handels is; noch kunnen wankelbare en onzekere gouvernementen, ontstoken van alle waarborgen, de voordeelen welke zy aanbieden mogten verzekeren. Het is twaalf jaren geleden dat Buenos Ayres, op zich zelve gelaten, te vergeefsch streeft om een gouvernement vast te stellen; en de ellende en ontvolking, welke de provincien aan de kust verwoest hebben, vertragen hun geluk in plaats van den tyd huns voorspoed en welvaart te verhaasten. In zoodanige zaken, wanneer daadzaken ter hulpe van voorstellingen komen, is het noodeloos om eene ydele en niets beduidende hope tegen zekere en bekende uitslagen te stellen.

Maar het schynt dat eene nieuwe ellende ingekomen is, om de onheilen te bevestigen, welken men had moeten voorzien. De opstand van het vasteland in Amerika heeft bestaan en onderstand gegeven aan eene algemeene zeeroovery, en de handel begint overal te voelen de onveiligheid en de gevaren van dezen zedeloozen en wreeden oorlog, *welke geene andere wet kent, dan snood belang*, en welke de nyverheid van alle natien als vyanden behandelen en plunderen.

Door deze wyze, en door eene wonderbare aaneenschakeling, loopt alles zamen, om aantetoonen de noodzakelykheid, en dringende omstandigheid, van eene volkomene in orde schikking eener zoo groote, en in derzelver takken zoo uitgebreide zaak, en om het Spaansche gouvernement aantezetten geen uitstel te verleenen voor geene bykomende beweegreden, aan zoo eene belangryke onderhandeling.

Z. K. M. belooft met de grootste voldoening om zelve, eene omstandige en vriendschappelyke gemeenschap houding met de wederspannige provintien te bewerkstelligen, dat hy in de andere gouvernementen, dat voorzorgelyk en stilzwygende gedrag zal ontmoeten, hetwelke door de geregtigheid voorgeschreven, door de staatkunde aanbevolen, en door onpartydige gevoelens en goede wil ingegeven wordt.

De Spaansche natie heeft besloten een einde aan een inwendig verschil te maken, en dezelfde onschendbare achting dewelke zy voor de regten van andere natien heeft, bemoedigt haar met de regtvaardige hoop, om wederkerig met dezelfde achting en ontzag behandeld te worden; noch kan zy bedugt zyn, ten aanzien van die natien welke wenschen hare vriendschap en goede gezindheid te behouden, dat die eenig verhaasten stap zullen maken, welke eenigzints konde strekken om de zaak als afgedaan te beschouwen. De Spaansche natie heeft alleen het regt in de uitoefening van hare wettiglyke en erkende regten, welke zy in geenen deele afgestaan heeft, om hierin te beslissen.

In dezen staat van zaken, bieden aan de andere kant, dezelfde maatregels door andere gouvernementen genomen, om de onafhankelykheid der Spaansch Amerikaansche provintien in opstand te erkennen, een openlyke en plegtige gelegenheid, om de grondbeginzelen te wettigen, waarop de trouw en rust der natien, en de publieke zeden van gouvernementen berust.

De invloed en de geest der traktaten, de goede trouw welke onder de bevriende mogendheden behoorde te heerschen, het gevoel eener verpligting, wederkerig ondersteunt door eene verlichte en voor bewuste staatkunde, hetzelfde wezenlyke goed van de opregte provintien, en zelfs het algemeene nut van alle mogendheden, bieden andere verzekeringen aan Z. K. M. dat zyne lofelyke wenschen in zyne achtbare bondgenooten met de gunstigste en vriendschappelyke aanneming zullen ontmoeten.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—OCTOBER.

14.	golet	Anna Catharina, Laroche,	Sp. kust
	bark	Fortuna, Rios,	Porto Rico
	golet	Brunette, Diedenhoven,	Sp. kust
	——	Felicidad, Monaga,	dito
15.	brik	Volontario, Lopez,	dito
17.	golet	Brutus, Martin,	Porto Rico
	bark	Industrie, Nicolaas,	Bonaire
	golet	Maria, De Groot,	dito
	bark	Experiment, Colomba,	Porto Rico

UITGEKLAARD—OCTOBER.

12.	golet	Adelina, Morales,	Spaansche kust
	bark	Industrie, Nicolaas,	Bonaire
	golet	Louisa, Peterson,	St. Thomas
14.	brik	El Congreso, Pogob,	Zee
15.	——	Mary, Burns,	New York
	bark	De Hoop, Servier,	Spaansche kust
16.	——	Pirro, Solar,	Porto Rico
	golet	Favorite, Starkenborgh,	St. Domingo

Z. M.'s brik de Zwaluwe, kapt. Bodel, kwam op Maandag van La Guayra, met twee vaartuigen onder haar konvooi alhier aan.

Op Zondag ontmoette de Zwaluwe het fregat Ligera, en de brik Herkules, kruisende bovenwinds van Bonaire.

De Spaansche schoener Constitution, van 5 stukken, luitenant Montojo, kwam op Dingsdag van Puerto Cabello alhier aan.

Het volgende is een uittreksel uit de Amsterdamsche Kourant van den 17den July:

's Gravenhage, 15den July.—By een onderscheiden besluit is door Z. M. de volgende benoeming gedaan:—Tot Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, in plaats van den Heer A. de Veer, benoemd tot Gouverneur van de kolonie Suriname, de Heer W. A. van Spengler, thans lid van den Raad van Civiele en Crimineele Justitie en Havenmeester te Curaçao.

Uit private brieven van La Guayra vernemen wy, dat er te Caracas berigten aangekomen zyn, dat de voorposten van generaal Morales te Truxillo aangekomen waren, welke plaats men zegt, zonder tegenstand overgegaan is. Men meldde dat generaal Clemente op Barquisimeto terug getrokken is, en zich met generaal Paez vereenigd heeft. Deze officier, zal men zich herinneren, vertrok onlangs uit Caracas met eene krygsmagt bestaande in voetvolk en ruitery, en men veronderstelt, dat deze krygsmagt, zamen met die van Clemente op 2000 man troepen zullen uitmaken.

Kolonel Todd, de minister van de V. S. aan het Columbiaansche Gouvernement, kwam op den 6den dezer in de oorlogs brik Spark te La Guayra aan; en wy zyn berigt geworden dat hy zonder verwyl naar den zetel van het gouvernement op zyn vertrek stond.

De V. S. korvet Cyane, van 32 stukken, lag tevens te La Guayra, aldaar van St. John's Porto Rico aangekomen.

De volgende uittreksels van brieven zyn ons ter uitgeving op ons kantoor overhandigd geworden. Men zal uit dezelve zien dat zy geschreven zyn, door menschen van beide partyen, en zyn daarom zeer verschillend, betrekkelyk den staat der zaken aan de kust. Onze lezers zullen zelven hier over beslissen.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Caracas, den 10den October 1822.

"Generaal Paez verliet op den 11den ll. Valencia met de volgende bataljons: grenadiers 800; Anzoategui 700; Boyaca 900, en 500 van zyne garde, het geheel 2900, allen veteranen; en op den 15den kwam hy te Truxillo aan, 14 mylen afstands van Betijoque, de tegenwoordige hoofd kwartier van gen. Clemente, die eene magt van 8 à 900 man, by een verzameld heeft, in verwachting om met 600 man van Merida vermeerderd te worden. Maar alle deze krygsmagten, die in staat zyn, Morales en de gantsche Maracaybo tot asch te vernielen, zullen niets kunnen doen uit gebrek aan vaartuigen. Wy gelooven dat het, tot deel van generaal Mariano Montillo zal vallen, die reeds met 2800 man op marsch is om de lauwieren die hy te

Carthagena geplukt heeft te vermeerderen, door de berneming van Maracaybo.

"Commodore Daniels wordt alle oogenblikken alhier van New York aan boord een oorlogs korvet voor Columbia verwacht."

Uittreksel van eenen brief gedagteekend La Guayra, den 11den October 1822.

"Onze handel wordt dag voor dag erger, en er wordt niets hoegenaamd verrigt; want er komen geene koopers van de binnen landen in Caracas, hetgene men toeschryft, gelyk men ons in het vertrouwen ingefluisterd heeft, aan den oproerigen staat, waarin de pleinen zich bevinden. Eenigen tyd geleden, vernamen wy stellig dat San Juan Bautista del Pao, en twee andere steden, eenen opstand tegen de Republiek gedaan hadden, waarby thans gevoegd wordt, dat Calabozo in bezit van een Machado met 800 man ruitery is, die zich openlyk voor koning uitgeroepen heeft. De hulpbronnen van dit gouvernement vervallen dagelyks, en waarlyk geen mensch weet, wat men met al dat geld gedaan heeft welke sedert verleden jaar in het tolhuis ingevorderd is geworden; schoon ik gemakelyk kan berekenen, door de slechte administratie, en speculatien welke sedert zyn gedaan: byzondere bursen ten koste van het publiek vullen. De troepen worden niet betaald, en de arme Engelsche troepen (beloopende op niet meer dan 200) bedelen in de straten van Caracas voor hun onderhoud. Ik geloof niet dat het geheel van de dadelyke krygsmagt der Republiek boven de 2500 beloopt. Paez heeft op zyn meest 1500 onder hem, en zoo Morales in staat is om in de pleinen door te dringen, zoo zoude zich een aantal van zyn vorige wapens gezellen met hem vereenigen. In dit geval, ben ik voor het lot van dit gouvernement bevreesd, hetwelke ik beschouw in doodsangst te zyn.

"De gewapende Columbiaansche vaartuigen, welke onlangs alhier van Maracaybo aankwamen, zyn door de vreemde matrozen verlaten, die zich aan boord van de koopvaardy vaartuigen in deze haven inschepen, om dat zy geene betaling hoegenaamd ontvangen. Het ongenoegen is algemeen."

De schoener Brutus, van deze haven, kwam op Woensdag, na eene korte reis van 60 uren, van Mayaguez Porto Rico alhier aan. Op den 14den kreeg zy in 14 graden N. B. zeer zwaar weder, en moest voor eenige uren by leggen; zy leed echter geen schade van beduiden.

Met dit vaartuig, zyn wy berigt geworden, dat de in de Vereenigde Staten gedane expeditie tegen Porto Rico, reeds voor een tyd lang aan het gouvernement van die kolonie bekend was; en dat men dadelyk maatregels genomen heeft, om dezelve af te wachten. Verscheidene medepligtigen in deze snoode handeling, zyn vast gezet geworden; waaronder twee afgezanten van Hayti waren. Deze zyn dood geschoten, gelyk mede een Fransch man, met name Dubois, die een schoon buitengoed in dat eiland had.

Generaal Calzada stond op den 13den dezer op zyn vertrek van Porto Rico met eene expeditie naar de kust.

De brik Hippomenes, kapitein Bourne, met 17 dagen reis van New York, kwam gisteren alhier aan. Met dit vaartuig hebben wy nieuwspapieren tot den 28sten ll. ontvangen; dezelve behelzen geene latere Europesche tyding.

Deze nieuwspapieren geven de droevigste berigten van groote sterfgevallen in New York, Baltimore, en andere steden in die streken, veroorzaakt door de koorts.

De brik Fame vertrok één dag voor de Hippomenes van New York voor deze haven.

De brik Mattewan, kapt. Coffin, van deze haven, laatst van Porto Rico. kwam te New York op den 27sten September aan. Op den 17den overviel haar in de Mona Passaat eene storm, waar zy haar voorsteng verloor.

Uittreksel van eenen brief uit New York gedagteekend den 29sten Sept.

"De oorlogs brik de Herkules, welke commodore Daniels voor de Columbianen gekocht heeft, vertrekt morgen naar La Guayra. Zy vertrekt onder Amerikaansche vlag, en is gedeeltelyk afbetaald, maar één der eigenaars is aan boord, en heeft orders om dezelve aan het Columbiaansche gouvernement niet af te leveren, tot dat de laatste stuiver toe betaald zy. Zy zal de Amerikaansche vlag blyven voeren, tot dat men alles afbetaald hebbe. De Ladies' Delight en Rebecca & Sally zullen in kort naar uw eiland vertrekken."

His Majesty's brig Swallow, capt. Bodel, arrived on Monday from La Guayra, with two vessels under her convoy.

On Sunday the Swallow spoke the Spanish frigate Ligera and brig Hercules, cruising to windward of Bonaire.

The Spanish schooner Constitution, of 5 guns, lieut. Montojo, arrived on Tuesday, from Puerto Cabello.

The following is an extract from the Amsterdam Courant of the 17th July:—

"*Hague, July* 15.—His Majesty, by a separate decree, has made the following appointment:—To be Governor of the islands of St. Eustatia, St. Martin and Saba, in place of Mr. A. de Veer, appointed to the government of Surinam, Mr. W. A. van Spengler, at present Member of the Council of Civil and Criminal Justice, and Harbour Master of the Island of Curaçao."

By private letters from La Guayra we learn that accounts had reached Caracas of General Morales having pushed his advanced guard on to Truxillo, which place is said to have surrendered without any resistance. General Clemente is stated to have retired to Barquisimeto, and to have formed a junction with General Paez.—This latter officer, it will be recollected lately marched from Caracas with a body of infantry and cavalry, and it is supposed that these, united to the remaining forces of Clemente, will form a corps of 2000 men.

Colonel Todd, the minister from the U. S. to the Columbian Government, arrived at La Guayra on the 6th inst. in the brig of war Spark; and we are informed was to proceed without delay to the seat of government.

The U. S. corvette Cyane, of 32 guns, was also lying at La Guayra, where she had arrived from St John's Porto Rico.

The following extracts of letters have been handed to us for publication. It will be seen that they are written by individuals of opposite parties, and are extremely at variance with regard to the situation of affairs on the Main. Our Readers will draw their own inferences.

Extract of a letter, dated La Guayra, Oct. 10.

"General Paez left Valencia on the 11th ult. with the following battalions: Grenadiers 800; Anzuategui 700; Boyaca 900, and 500 of his guard, total 2900, all veterans; and on the 15th arrived at Truxillo, 14 leagues distant from Betijoque, the present head quarters of general Clemente, who has rallied from 8 to 900 men, in expectation of being joined by 600 more from Merida. But all this force, capable of itself to reduce Morales and the whole of Maracaybo to ashes, will not be able to do any thing for want of vessels; we therefore believe that it will fall to the lot of general Mariano Montilla, who is already on his march with 2800 men, to add to the laurels he has gathered at Carthagena by the recapture of Maracaybo.

"Com. Daniels is hourly expected from New York, on board a sloop of war for Columbia."

Extract of a letter dated La Guayra, 11th October, 1822.

"Our commerce becomes every day more deplorable, and business is completely at a stand, for no buyers come in to Caracas from the interior, owing as it is confidently whispered, to the whole of the plains being in a state of insurrection. Some time ago we learnt positively that San Juan Bautiste del Pao, and two other towns, had risen against the Republic, to which is now added that Calabozo is in possession of one Machado, with 800 cavalry, who has openly declared himself for the king. The resources of this government are falling off daily, and indeed no one knows what has been done with all the money they have collected at the Custom house since last year, though I easily can account for it by the bad administration and peculation which has been going on ever since, filling private purses at the expence of the public one. The soldiers are not paid, and the poor English troops (amounting to no more than 200) are seen begging in the streets of Caracas for their subsistance. I do not think that the whole of the effective force of the Republicans, exceed 2500 men in all. Paez has at most 1500 men with him, and should Morales be able to penetrate into the plains, he would be joined by a large number of his former companions in arms. In this case I am rather afraid for the fate of this government, which I consider to be in the last stage of agony.

"The armed Columbian vessels lately come in from Maracaybo, are deserted by the foreign sailors, who are shipping themselves off on board the several merchantmen in this port, because they receive no pay whatsoever. The discontent is general."

The schooner Brutus, of this port, arrived on Wednesday after a short passage of 60 hours from Mayaguez, Porto Rico. On the 14th in lat. 14. she encountered most boisterous weather, and had to lay to for several hours; she however, sustained no considerable damage.

By this vessel we are informed that the expedition fitted out in the U. S. against Porto Rico, was known some considerable time ago to the government of that colony, and that active measures had been adopted to defeat it. Several accomplices in this nefarious transaction were arrested, among whom were two emissaries from Hayti.—These latter were shot, as well as a Frenchman, named Dubois, who possessed a fine estate in that island.

General Calzada was to sail from the city of Porto Rico on the 13th inst, with an expedition for the Main.

The brig Hippomenes, Bourne, 17 days from New York, arrived yesterday. By this conveyance we have received papers to the 28th ult. They contain no late European intelligence.

These journals give most melancholy accounts of great mortality having been caused by the fever in New York, Baltimore, and other cities on the sea board.

The brig Fame sailed from New York for this port one day before the Hippomenes.

The brig Matteawan, Coffin, from this port, last Porto Rico, arrived at New York on the 27th Sept. On the 17th, in the Mona Passage, she lost her foretopmast in a white squal.

Extract of a letter dated New York, Sept. 29.

"The sloop of war Hercules, which com. Daniels has purchased here for the Columbians, sails to-morrow for La Guayra. She goes under American colours, and is partly paid for, but one of the owners proceeds in her, and has orders not to deliver her until he receives the balance. She will remain under American colours until finally paid for. The Ladies' Delight and Rebecca & Sally will sail shortly from this for your island."

☞ El Manifiesto del Gobierno Español á las potencias de Europa, que se publica en este Numero, saldrá á luz en la lengua Española en todo este dia.

STATE PAPER.

Translated from the Porto Rico Gazettes of the 14th, 18th, and 21st September.

MANIFEST presented by order of His Catholic Majesty to the Courts of Europe, by the Ministers and Charges D'Affaires of Spain.

In calling the attention of his august allies to the Spanish American provinces, which are in a state of insurrection, H. C. M. thinks it not only superfluous, but unseasonable to enter into an examination of the causes which produced in those countries a desire of separating them selves from the mother country. H. C. M. is satisfied with having the consolation, that it was not the abuse of power, nor the weight of oppression which caused so painful an event, and that only extraordinary circumstances, and the dreadful crises in which Spain was involved, in order to deliver her throne and dignity from the imminent risk of foreign usurpation, could bring about so fatal a disunion amongst members of one family.

Since that period, both glorious and unhappy, the political aspect offered by the several transatlantic provinces has been various. Military events have followed each other with alternate success, the cause of the revolutionists has taken a discretionary turn, differing in each of the principal parts of that vast continent, and H. M. sees with melancholy feelings those interesting regions delivered up to all the horrors, and exposed to all the dangers, inevitably consequent on a revolution.

It is, therefore, the most ardent wish of H. C. M. to put an end to a painful situation, full of anxiety and uncertainty; and carrying into effect the beneficent revolutions of the Cortes, has named commissioners, who are to proceed respectively to the ultramarine provinces in insurrection, to hear their proposals, and to transmit them to the Spanish government, in order that a frank and sincere communication may be established, having for its object the good of those countries and the general welfare of the nation.

H. C. M. does not appear before those provinces as a monarch incensed against his misled subjects, but as a pacific mediator in the dissensions of his children. He throws a veil over the past, in order to look at the present without any prejudice, and contemplates the actual situation only in its bearings and connections with futurity. The common weal of the provinces of both hemispheres is the only object of the negotiation, its only basis, its common centre, to which will be directed all its combinations.

Never has there occurred a reconcilement of greater importance; but at the same time it is impossible for any government to be prepared for bringing it about with more integrity and good faith. H. C. M. cannot be persuaded that the interest of the ultramarine provinces clashes with that of European Spain, and this feeling, so worthy of his heart, stimulates him to seek for the means of reconciling the mutual advantages, and offers him the consoling expectation that it will not be impossible to find it.

H. C. M. indulges a flattering hope that this frank and generous conduct will save those regions from centuries of misery and devastation, and impede that civil war and anarchy which retard the progress of their civilization and improvement, thus preventing the depopulation, poverty and immorality consequent on long political agitations, which condemn to an unhappy lot one generation, without ensuring either the repose or happiness of the succeeding.

H. C. M. believes at the same time, that the greatest blessing which can be obtained for the Peninsula of Spain, is to put an end to an afflicting and fratricide war; and that placed between brothers, united by bonds of religion, blood, language, habits and even of convenience, his voice can only be heard to the mutual benefit of one and the other.

But H. C. M. extends his views to a more distant horrizon, and considers this grand question as a European question. A length of time elapsed before the prodigious effects of the discovery of a new world were felt on this continent; no one could foresee nor much less calculate them. It offered an unknown, immense range, without limits to determine its extent. It is the opinion of H. M. that the same may be said of the great events which are now agitating America, and the effects of which must necessarily have a rapid influence on the destiny of Europe. It is not possible to determine the shades of this influence, nor the alteration which must be produced in the reciprocal relations of one and the other hemisphere; but H. C. M. does not hesitate to assert that the adjustment which will settle the fate of the Spanish American provinces, and put a stop to the impetuous and blind course of its revolution, will be one of the most memorable benefits conferred on the civilized world.

Necessities, commerce, habits, communications of all descriptions have united both hemispheres by multifarious bonds, and it may easily be comprehended that a whole continent, delivered up to the play of passions, and made the theatre of a protracted revolution, must necessarily act with a destructive influence on the political and moral relations of Europe, when she hardly begins to recover from the agitation and convulsions suffered during the space of thirty years.

Perhaps there are superficial minds, who look upon as a constituted nation, and a stable and solid government, each province which may have declared its independence, and without taking into consideration any obstacles whatsoever, nor principles of public law, nor the most known maxims of the law of nations, believe that the mere fact of a province separating itself from the parent state, legitimates its insulated and independent existence, conferring upon the same the right to be acknowledged as such by other powers.

But fortunately all governments are acquainted, by melancholy experience, with the effects which such an overthrow of principles produces; they foresee the consequences of its diffusion, no less fatal to the legitimate governments than to the integrity of nations, and they are deeply aware of the results which Europe would experience if this indefinite right of insurrection, as some pretend, were to be sanctioned in America.

Thus it is that H. C. M. sees in this question, not only those nations interested which possess transatlantic colonies and settlements, to whom the same theory may be applied which is now intended to be justified with regard to the Spanish provinces of America, but considers also that this subject is intimately connected with those conservatory principles which offer security to all governments and guarantees to society.

Before this grand and vital object disappear all other considerations by their insignificance, and therefore H. C. M. has no recourse to those secondary reasons, which in ordinary times and circumstances politically call out in aid and defence of justice.

Even if the question is investigated under this other aspect, Spain offers in all its relations new and powerful motives, which ought to excite in its favour deep sentiments of the strictest impartiality. Without any kind of ambitious pretensions, placed with regard to all other nations in an inoffensive posture, and devoted exclusively to fix and consolidate her internal happiness, she can provoke neither jealousy nor rivalship, nor cause a wish for the violent partition of the various parts of the monarchy with a view to weaken her. Spain, however strong she may be, can never threaten the repose nor security of other nations, and Spain being rich and powerful can enjoy beneficial influence in order to preserve the equilibrium of power. A feeling of honour and loyalty united the unknown elements of her strength, and when involved in the most unequal struggle, she afforded time to the continent to rise against the common enemy, and to destroy his oppressive yoke. This fact alone renders all reflections and commentaries useless; it alone inspires interest in favour of this magnanimous nation, and proclaims what will be its destiny, always beneficent and never offensive. Nature and politics mark out for her this superior rank in the catalogue of nations.

This grand political view did not escape the European cabinets, when they saw the colossal and excessive power destroyed which Spain had exercised, alarming Europe for the space of two centuries.

After a long struggle it was at last resolved to settle the fate of Spain, considering her entwined with the federal system of Europe, and in the same moment the advantage of securing her power was foreseen, assigning to her in America a point of support, which might increase her weight in the political balance, in order to maintain the equilibrium in Europe.

To this consideration of general interest importance was attached to such an extent as to oblige Spain not to transfer nor alienate by any means any part of her territory in America, and in order to render her possession thereof more secure and inviolable, so as to remove all motives of suspicion, she was even deprived of the liberty to concede to other nations, under no pretext whatsoever, the commerce and intercourse with those countries.

Time, however, has brought about a most important alteration in this point, and a more enlightened policy. The change in mercantile relations, the correction of economical principles, and a multiplicity of combined causes have convinced Spain that it would be prejudicial to her interests, both in the Peninsula and the transatlantic provinces, to aspire at retaining a monopoly, which was before considered as the principal bond of union between the two great portions of the monarchy.

H. C. M. on the contrary judges that only those ties can be lasting, upon which the common interest depends; that the Peninsula of Spain can obtain commercial advantages favorable to her industry and navigation, without making pretensions to a privilege so extensive; that new wants and new wishes consequent on the progress of civilization and riches, render a more frank and liberal system necessary for the ultramarine provinces; and that instead of struggling in vain with the mercantile spirit which has so much influence on the political system of modern nations, the true interest of Spain consists in receiving it as an useful ally, rather than provoke it as an irreconciliable foe.

With such important objects in view, all laws, all dispositions issued since the restoration of the constitutional system have a beneficial tendency, generous and *favourable to the colonisation of foreigners in Spanish America, and to a free trade with those regions.* The trial made in the island of Cuba is sufficient to demonstrate practically, that in one point are combined the interest of the provinces of America, that of European Spain, and the general one of all nations.

By this simple and natural means H. C. M. has absolutely removed the only obstacle which could prevent the most intimate union between the policy of Spain and that of the other cabinets. A government solid, stable, acknowledged, observing fruithfully its treaties, is disposed to treat with the insurrectionary provinces of America, and offers to other powers the greatest commercial advantages; it would be impossible to point out on the opposite side an object which could serve as a counterbalance, even reducing the question only to a simple calculation of lucrative interest.

Civil war and anarchy, which frequently succeed revolutions, and much more when its elements are heterogeneous and clash with each other, as in America, are surely not best calculated to increase the exchangeable produce of our country, nor to invite foreigners with that effective and persuasive security, which is the soul of commerce; nor can unstable and precarious governments, deficient of all guarantee themselves, insure the advantages which they may offer. It is twelve years since Buenos Ayres, delivered up to its own fate, strives in vain to consolidate a government; and misery and depopulation, which have laid waste the provinces of the Main, have removed instead of accelerating the period of their prosperity and wealth. In matters of this description, when facts come in support of arguments, it is useless to oppose vague and indefinite hopes to certain and known results.

But it appears that a new calamity has come in to confirm the evils which ought to have been foreseen. The insurrection of the American continent has given consistency and support to a general piracy, and commerce every where begins to feel the insecurity and dangers of this immoral and barbarous war, *which knows no other law than sordid interest,* and which treats and plunders indiscriminately the industrious of all nations as enemies.

By this mode, and by an admirable concatination, all conspires to demonstrate the utility and urgency of the definitive arrangement of a matter so vast and extended in its ramifications, and every thing contributes to induce the Spanish government not to delay for no secondary motive so important an adjustment.

H. C. M. promises himself, with the greatest confidence, to bring about the establishment of this ample and friendly communication with the insurrectionary provinces; that he will find in the other governments that cautions and reserved conduct, which justice prescribes, which policy recommends, and which is inspired by impartial sentiments and good will.

The Spanish nation having resolved to put an end to a domestic dissension, the same inviolable regard which she professes for the rights of other nations, inspires her with the just hope to be treated in her turn with the same consideration and attention; nor can she entertain an apprehension on the part of those nations who wish to preserve friendship and good harmony with her, that any precipitate step will be taken, which would savour of considering this question as already settled. It belongs to the Spanish nation to give her decision thereon in the exercise of her legitimate and acknowledged rights, which she has by no means renounced.

In this state, the very steps taken to induce other governments to recognise the independence of the Spanish American provinces in insurrection, offer on the contrary an open and solemn opportunity to sanction the fundamental principles, upon which depend the integrity and repose of nations, and the public morals of governments.

The tenor and spirit of treaties, the good faith which ought to prevail amongst friendly powers, the sense of an obligation supported equally by an enlightened and prescient policy, the very effective good of the revolted provinces, and even the general utility of all powers, offer other securities to H. C. M. that his laudable wishes will meet in his august allies with the most favourable and friendly reception.

Fiscaal's Kantoor, den 18den October 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewig moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk,

Den 5den October 1822.

WAARSCHOUWING.

VOOR een ieder welke aan het Fonds der Afgekeurde Johannissen wegens de ½ per cent Belasting op Eigendommen schuldig is, om hunne rekening te komen voldoen uiterlyk voor ultimo December eerstkomende, zullende de nalatigen zonder aanzien van persoon met het begin van aanstaande jaar worden gedagvaard.

Uit naam van Directeuren van het Fonds voornoemd,

FERGUSON, Boekhouder.

Den 10den October 1822.

FRIEDRICH WOLFF op zyn verzoek honorablen ontslag uit Z. M. dienst ontvangen hebbende, heeft by dezen de eer zyne vrienden en bekenden van deszelfs komst op dit Eiland kennis te geven, verzoekende ieder een die iets met hem mogt hebben te liquideren, het zy pro of contra, zulks uiterlyk tot einde dezes maands te doen, uithoofde hy van voornemens is in de loop der aanstaande maand wederom van hier te vertrekken.